

§ 10. Personel prowadzący leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach współdziała z właściwymi zakładami lecznictwa odwykowego.

§ 11. Zakłady współdziałają z instytucjami i organizacjami społecznymi zajmującymi się działalnością przeciwalkoholową, a zwłaszcza z terenowymi oddziałami Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego.

§ 12. Szkolenie, i doskonalenie zawodowe personelu prowadzącego leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach, jak również współdziałającego z nimi personelu pedagogicznego zakładów w zakresie

leczenia odwykowego i profilaktyki przeciwalkoholowej, zapewniają wyznaczone zakłady społeczne służby zdrowia.

§ 13. Dokumentację i sprawozdawczość statystyczną dotyczącą leczenia odwykowego osób uzależnionych od alkoholu prowadzi się w zakładach na zasadach obowiązujących w zakładach społecznych służby zdrowia, a ponadto dokonuje się adnotacji dotyczących tego leczenia w indywidualnej dokumentacji lekarskiej osób uzależnionych, prowadzonej przez zakłady.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

113

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 7 maja 1983 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania w przedmiocie leczenia odwykowego osób umieszczonych w zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego.

Na podstawie art. 38 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zakładach karnych, aresztach śledczych i ośrodkach przystosowania społecznego, zwanych dalej „zakładami”, prowadzi się leczenie odwykowe oraz profilaktykę przeciwalkoholową.

2. Leczeniem odwykowym w zakładach obejmuje się umieszczone w tych zakładach osoby, u których stwierdzono uzależnienie od alkoholu, zwane dalej „osobami uzależnionymi”, a profilaktyką przeciwalkoholową — w miarę potrzeby inne osoby umieszczone w tych zakładach.

§ 2. 1. Do leczenia odwykowego w zakładach kieruje się osoby uzależnione, w stosunku do których orzeczony został przez sąd obowiązek poddania się leczeniu, jak również osoby zakwalifikowane do takiego leczenia przez lekarzy tych zakładów, w szczególności osoby, w stosunku do których w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem opinie biegłych zawierały wskazania do leczenia odwykowego.

2. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się metodami i środkami ogólnie stosowanymi w tego rodzaju leczeniu i profilaktyce.

§ 3. 1. Leczenie odwykowe i profilaktykę przeciwalkoholową w zakładach prowadzi się w poradniach i oddziałach odwykowych. Profilaktykę przeciwalkoholową prowadzi się również w ambulatoriach.

2. Do poradni odwykowych w zakładach kieruje się osoby uzależnione, uznające potrzebę leczenia odwykowego oraz współdziałające w procesie leczenia z personelem poradni.

3. Do oddziałów odwykowych w zakładach kieruje się osoby uzależnione, wymagające intensywnego leczenia odwykowego, a zwłaszcza te osoby, wobec których stosowane uprzednio leczenie okazało się niewystarczające.

§ 4. 1. Poradnie i oddziały odwykowe w zakładach są jednostkami organizowanymi i prowadzonymi przez służbę zdrowia więziennictwa.

2. Lekarz wojewódzki, właściwy ze względu na położenie zakładów, powinien zapewnić poradniom i oddziałom odwykowym personel specjalistyczny oraz fachową konsultację w zakresie lecznictwa odwykowego.

3. Zakłady, w których powinny być zorganizowane poradnie odwykowe, określa dyrektor okręgowego zarządu zakładów karnych.

4. Zakłady, w których powinny być zorganizowane oddziały odwykowe, określa dyrektor okręgowego zarządu zakładów karnych, po uzyskaniu zgody dyrektora Centralnego Zarządu Zakładów Karnych Ministerstwa Sprawiedliwości.

§ 5. 1. W skład personelu specjalistycznego poradni i oddziału odwykowego w zakładzie powinni wchodzić: lekarz, psycholog i pielęgniarka. Poradnią lub oddziałem kieruje lekarz lub psycholog.

2. Personel penitencjarny współpracujący z personelem poradni i oddziałów odwykowych, a zwłaszcza wychowawcy w oddziałach odwykowych, powinni być przeszkoleni w zakresie działalności przeciwalkoholowej.

§ 6. Osobom uzależnionym, objętym leczeniem odwykowym w zakładach, zapewnia się zatrudnienie umożliwiające kontynuowanie ustalonego leczenia. Rodzaj zatrudnienia ustala się w porozumieniu z kierownikiem poradni lub oddziału odwykowego.

§ 7. W miarę potrzeby organizuje się kontakty personelu poradni lub oddziału odwykowego w zakładzie z rodzinami osób objętych leczeniem.

§ 8. Poradnia lub oddział odwykowy w zakładzie zwraca się do zakładu leczniczego, który uprzednio prowadził leczenie odwykowe osoby uzależnionej, o udzielenie szczegółowych informacji dotyczących przebiegu tego leczenia. Informacje te powinny być nadesłane w terminie 14 dni.

§ 9. 1. O przebiegu leczenia odwykowego prowadzonego w zakładzie oraz o terminie zwolnienia z zakładu osoby uzależnionej i o potrzebie jej dalszego leczenia poradnia lub oddział odwykowy w zakładzie zawiadamia poradnię odwykową właściwą ze względu na miejsce zamieszkania osoby uzależnionej, przesyłając kartę informacyjną o przebiegu leczenia.

2. Zawiadomienie poradni odwykowej o terminie zwolnienia z zakładu osoby uzależnionej powinno nastąpić w ciągu 14 dni przed przewidywanym dniem zwolnienia, a jeżeli nie można przewidzieć dnia zwolnienia — niezwłocznie po zwolnieniu.

3. Zwalnianego z zakładu informuje się o potrzebie zgłoszenia się do dalszego leczenia odwykowego w poradni w ciągu 7 dni od dnia zwolnienia.

§ 10. Poradnie i oddziały odwykowe w zakładach współdziałają z właściwymi instytucjami i organizacjami społecznymi zajmującymi się działalnością przeciwalkoholową, a zwłaszcza z terenowymi oddziałami Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego.

§ 11. Szkolenie i doskonalenie zawodowe personelu poradni i oddziałów odwykowych w zakładach, jak rów-

niez współdziałającego z nimi personelu penitencjarnego zakładów, w zakresie leczenia i profilaktyki przeciwalkoholowej zapewniają wyznaczone zakłady społecznej służby zdrowia.

§ 12. Dokumentację i sprawozdawczość statystyczną dotyczącą leczenia odwykowego osób uzależnionych prowadzi się w poradniach i oddziałach odwykowych w zakładach na zasadach obowiązujących w zakładach społecznej służby zdrowia, a ponadto dokonuje się adnotacji dotyczących tego leczenia w indywidualnej dokumentacji lekarskiej osób uzależnionych, prowadzonej przez służbę zdrowia więziennictwa.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13 maja 1983 r.

Minister Sprawiedliwości: S. Zawadzki

114

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 6 maja 1983 r.

w sprawie zakładów lecznictwa odwykowego i domów pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu oraz udziału placówek podstawowej opieki zdrowotnej w sprawowaniu opieki nad osobami uzależnionymi od alkoholu.

Na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację, zasady funkcjonowania i rodzaje zakładów lecznictwa odwykowego oraz domów pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu,
- 2) zasady udziału placówek podstawowej opieki zdrowotnej w sprawowaniu opieki nad uzależnionymi od alkoholu,
- 3) zasady współdziałania w zakresie sprawowania opieki nad uzależnionymi od alkoholu z instytucjami państwowymi i organizacjami społecznymi,
- 4) warunki, jakie powinny spełniać zakłady lecznicze dla takich osób, prowadzone poza zakładami społecznymi służby zdrowia.

§ 2. 1. Zakłady lecznictwa odwykowego wchodzi w skład systemu opieki zdrowotnej jako komórki organizacyjne zakładów opieki zdrowotnej lub jako samodzielne zakłady opieki zdrowotnej.

2. Zakładem lecznictwa odwykowego kieruje lekarz lub inny pracownik medyczny z wyższym wykształceniem, mający odpowiednie kwalifikacje.

§ 3. 1. Zakładami lecznictwa odwykowego są:

- 1) obwodowa poradnia odwykowa,
- 2) wojewódzka przychodnia odwykowa,
- 3) oddział detoksykacyjny,
- 4) oddział odwykowy,
- 5) dzienny lub nocny oddział odwykowy,
- 6) ośrodek leczenia odwykowego.

2. Stacjonarnymi zakładami lecznictwa odwykowego są oddziały odwykowe i detoksykacyjne.

3. W skład zakładów lecznictwa odwykowego mogą wchodzić hostele dla osób, które przeszły intensywne leczenie odwykowe.

4. Zakłady lecznictwa odwykowego współdziałają z zakładami pracy chronionej, w których są zatrudnione osoby uzależnione od alkoholu.

§ 4. W sprawowaniu opieki zdrowotnej i społecznej nad osobami uzależnionymi od alkoholu uczestniczą:

- 1) placówki podstawowej opieki zdrowotnej właściwe ze względu na miejsce zamieszkania, pracy lub nauki tych osób,
- 2) szpitale oraz sanatoria przeciwgruźlicze,
- 3) domy pomocy społecznej dla osób uzależnionych od alkoholu lub wydzielone oddziały w domach pomocy społecznej dla przewlekle chorych ze schorzeniami układu nerwowego.

§ 5. 1. Obwodową poradnię odwykową tworzy się w każdym obwodzie zapobiegawczo-leczniczym.

2. Do zadań obwodowej poradni odwykowej należy w szczególności:

- 1) udzielanie indywidualnych świadczeń zapobiegawczo-leczniczych i rehabilitacyjnych,
- 2) organizowanie i prowadzenie terapii grupowej,
- 3) organizowanie klubów pacjentów oraz opieka nad ich działalnością,
- 4) współdziałanie ze środowiskiem zamieszkania, pracy lub nauki pacjenta oraz z jego rodziną,
- 5) koordynacja leczenia odwykowego prowadzonego w obwodzie zapobiegawczo-leczniczym oraz udzielanie konsultacji i instruktażu w zakresie leczenia odwykowego lekarzom podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej,
- 6) prowadzenie działalności profilaktycznej i oświatowo-zdrowotnej.

§ 6. 1. Wojewódzką przychodnię odwykową tworzy się w każdym województwie.

2. Do zadań wojewódzkiej przychodni odwykowej należy: